15/08/2023

Ομιλία Μητροπολίτη Σουηδίας για την εορτή Κοιμήσεως και Μεταστάσεως της Θεοτόκου

Οικουμενικό Πατριαρχείο / Μητροπόλεις Οικουμενικού Θρόνου

“Ιερό δέος προκαλεί ο πανηγυρικός και πάνδημος εορτασμός της μεταστάσεως της Κυρίας Θεοτόκου”. Αυτά είπε μεταξύ άλλων ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Σουηδίας κ. Κλεόπας.

“Έχοντας την βεβαιότητα και την εμπειρία ότι: «πολύ ἰσχύει δέησις μητρός πρός εὐμένειαν Δεσπότου», ας μη σταματούμε να την παρακαλούμε και να την ικετεύουμε, να πρεσβεύει για όλους μας, για τον κόσμο, την Πατρίδα μας, τη νεολαία μας, την ομογένειά μας στη Σκανδιναυΐα, και όλους όσοι καθ’ οιονδήποτε τρόπο έχουν ανάγκη τη μητρική Της προστασία, την οποία επικαλούμαι προς όλους σας ανεξαιρέτως”, υπογράμμισε.

Παρακάτω η ομιλία του Μητροπολίτη Σουηδίας

Αγαπητοί μου Αδελφοί,

Στο λειτουργικό χρόνο της Εκκλησίας, ο μήνας Αύγουστος κυριαρχείται ιδιαιτέρως από την παρουσία της Υπεραγίας Θεοτόκου. Κεντρική θέση κατέχει η πανηγυρική εορτή της σεβασμίας κοιμήσεως και μεταστάσεώς Της. Οι πιστοί, προετοιμαζόμαστε για το γεγονός αυτό, με θερμές παρακλήσεις και ικεσίας που της απευθύνουμε, ψάλλοντας το μικρό και μεγάλο παρακλητικό κανόνα, αλλά και με τη νηστεία, που αναφέρεται τιμητικά στο πρόσωπό Της.

Ασφαλώς, ιερό δέος προκαλεί ο πανηγυρικός και πάνδημος εορτασμός της μεταστάσεως της Κυρίας Θεοτόκου. Αν και πένθιμο γεγονός, όπου θα άρμοζαν δάκρυα, αντιθέτως κυριαρχεί τόνος χαρμόσυνος και πανηγυρικός, γι᾽ αυτό και άσματα θριαμβευτικά πλαισιώνουν την εορτή: «τῇ ἐνδόξῳ Κοιμήσει Σου οὐρανοί ἐπαγάλλονται, πᾶσα ἡ γῆ δέ εὐφραίνεται».

Η Παναγία, ως επίγειο και αυτή πλάσμα, αποθνήσκει, την ύστατη ώρα, που όρισε «ο κυριεύων τῆς ζωῆς καί τοῦ θανάτου». Σίγουρα, το γεγονός του θανάτου αυτό καθαυτό, για έναν υλικοκρατούμενο και χωρίς προοπτικές άνθρωπο, θεωρείται τραγικό, όμως, για τον πιστό, αποτελεί μια διάβαση, που μεταβιβάζει από τα παροδικά στα μόνιμα και από τα φθαρτά στα άφθαρτα. Ο Άγιος Κοσμάς ο Μελωδός ψάλλει για την Παναγία μας ότι ο θάνατός της «γέγονε διαβατήριον ζωῆς ἀϊδίου καί κρείττονος».

Η εκδημία της Παναγίας παύει να φανερώνει την τραγικότητα και γίνεται αφετηρία της αθανάτου και αιωνίου ζωής. Ο Άγιος Γρηγόριος Θεσσαλονίκης θριαμβολογεί για την Κοίμηση της Θεοτόκου, σημειώνοντας: «ὁ θάνατος αὐτῆς ζωηφόρος, εἰς οὐράνιον καί ἀθάνατον μεταβιβάζων ζωήν».

Ο Άγιος Ιωάννης ο Δαμασκηνός αναφωνεί ότι: «Δέν θά ὀνομάσωμεν Θεοτόκε τήν ἱεράν σου μετάστασιν θάνατον, ἀλλά μᾶλλον κοίμησιν ἤ ἐκδημίαν ἤ ἐνδημίαν. Διότι ἐνῶ παύει νά κατοικῇ εἰς τό σῶμα, ἐγκαθιδρύεται εἰς τά ἀνώτερα».

Ιδού, λοιπόν, γιατί ο ουρανός και η γη πανηγυρίζουν για την ένδοξη κοίμηση της Κυρίου Θεοτόκου και «Ἀπόστολοι ἐκ περάτων συναθροισθέντες Γεθσημανῇ τῷ χωρίῳ», εκήδευσαν το σώμα Της. Οι αγγελικές δυνάμεις δορυφορούν το Πανάγιο σώμα Της με τις πτέρυγές τους και προπέμπουν την αγιώτατη ψυχή Της, έως ότου ως βασίλισσα υψώνεται πάνω από τα Χερουβείμ και τα Σεραφείμ, εκεί όπου κάθεται δεδοξασμένος στον θρόνο της Θεότητός Του ο Υιός Της. Ο ίδιος ο Κύριος παρέλαβε «τό πνεῦμα της», ώστε να επαληθευθεί ο προφητικός λόγος: «ἰδού ἡ βασίλισσα παρέστη ἐκ δεξιῶν σου ἐν ἱματισμῷ διαχρύσῳ περιβεβλημένη,

πεποικιλμένη» (Ψαλμ. 44,10).

Αν, λοιπόν, Αδελφοί μου, «τίμιος ὁ θάνατος τοῦ ὁσίου ἐνώπιον Κυρίου», αναμφίβολα τιμιότερος υπήρξε ο θάνατος της Υπεραγίας Θεοτόκου. Με τους ύμνους, τις εικόνες, τους ναούς, τα κηρύγματα και τόσες παραδόσεις που σχετίζονται με το σεβάσμιο πρόσωπο Της, επιβεβαιώνεται η οφειλόμενη απόδοση τιμής στο ελάχιστο προς Εκείνη, που ένωσε τη γη με τον ουρανό.
Η συμμετοχή μας στη λειτουργική σύναξη για την Κοίμησή Της, αυτό το σκοπό έχει, να επιβεβαιώσει την αφοσίωση και την αγάπη μας προς το προσφιλές και οικείο σε όλους μας πρόσωπό Της.
Έχοντας την βεβαιότητα και την εμπειρία ότι: «πολύ ἰσχύει δέησις μητρός πρός εὐμένειαν Δεσπότου», ας μη σταματούμε να την παρακαλούμε και να την ικετεύουμε, να πρεσβεύει για όλους μας, για τον κόσμο, την Πατρίδα μας, τη νεολαία μας, την ομογένειά μας στη Σκανδιναυΐα, και όλους όσοι καθ’ οιονδήποτε τρόπο έχουν ανάγκη τη μητρική Της προστασία, την οποία επικαλούμαι προς όλους σας ανεξαιρέτως. Αμήν!